

nogen som helst politisk Sag. Men det forekommer i alt Fald mig, at der er et noget komisk Præg over hele den Stilling, som man indtager overfor Motorvognene her i Landet. Naar man taler med Udlændinge, med Motorvognkørere og Automobilister i Udlandet, smile de over Tilstanden i Danmark. De sige, de kunne ikke begribe Forholdene i det Land, hvor man forbyder Medborgere at køre i et Køretøj, som er i den Grad fortrinligt som et Motorkøretøj. Men man skal jo ikke bryde sig alt for meget om Smil og den Latter, som kommer udefra, vi have desværre i de senere Aar haft lidt Lejlighed til at bemærke, at Udlandet har smilet ad os paa Grund af de Ulykker, vi stadig have haft. Affæren med Bondestandens Sparekasse vakte megen Munterhed i Udlandet, og ogsaa Bankaffæren smilede man ad i Udlandet, og jeg tror ogsaa, at f. Eks. Begivenheden med Mr. Cook, som kom ned til os fra Nordpolen og blev beundret her, vakte en Del Glæde rundt omkring i de forskellige Lande. Se, det skal man naturligvis ikke bryde sig altfor meget om, men jeg kan ikke sige andet, end at det ærgrer mig, naar man kommer sammen med fremmede eller med Automobilkørere i andre Lande, at høre dem virkelig højlydt le ad de Bestemmelser, vi tage overfor Motorførselen herhjemme. Jeg tror, at jeg med Sandhed kan sige, at Motorførsel er tilladt paa alle offentlige Veje i alle civiliserede Lande, jeg tror ikke, at der er et eneste Land, hvor det ikke er Tilfældet — det skulde da være enkelte Steder i Svejts —, jeg tror, at selv i alle Balkanstaterne er det Tilfældet, altsaa, i ethvert Land i Europa tillader man ganske roligt Motorførsel akkurat lige saa meget som enhver anden Kørsel i denne Verden. Jeg maa for mit eget Vedkommende erkende, at hele denne Sags Behandling har gjort mig noget ondt. Det har gjort mig ondt, at vore Landmænd her have stillet sig saa brutalt overfor andre Medborgere, naturligvis ikke alene under denne, men ogsaa ved tidligere Behandlinger af Sagen her i Rigsdagen. Jeg maa sige, at mit Ungdoms Haab i enkelte Retninger er blevet skuffet. Jeg haabede tidligere — mange have for Resten haabet det med mig —, at naar en Gang vor Bondestand virkelig kom til Magten her i Danmark, skulde den stille sig paa en hensynsfuld Maade overfor sine Medborgere, men ved mange Lejligheder har det vist sig ikke at være Tilfældet og sandelig heller ikke ved denne Lejlighed. Det har ogsaa paa en Maade, jeg tilstaar

det rent ud, gjort mig ondt, at Repræsentanter for det store Landbrug ved denne Lejlighed i Stedet for at rettlede Repræsentanterne for det mindre Landbrug gaa fuldstændig med dem. Det forekommer mig derfor ogsaa, at Forhaabninger, som jeg og flere med mig tidligere have næret om, at der skulde komme en lys og god Tid, naar de store og smaa Bønder gik sammen, ere blevne skuffede noget. Heller ikke skal jeg fragaa, at jeg er bleven noget forbavset over den Maade, hvorpaa dette Lovforslag er blevet forelagt, idet den nuværende Regerings Chef, den højtærede Justitsminister, har forelagt dette Lovforslag, aldeles som det kom fra den forrige Justitsminister. Der er ikke sket nogen Forandring i Lovforslaget fra det Tidspunkt, da den sidste Justitsminister fremsatte det, og indtil den nuværende Regering fremsatte det. Denne Regering kalder sig jo radikal og liberal. Ordet radikal kan man nok benytte, naar et Lovforslag som dette i dets § 21 forbyder Motorkørslen for Størstedelen af Indbyggerne i Danmark. I politisk Henseende kan det ikke kaldes radikalt, og liberalt er det sandelig ikke. Det har forbavset mig noget, at den højtærede Justitsminister har taget det ganske, som det kom fra den tidligere Regering, endogsaa i samme Form. Det er en Form, som for mange af os har haft en ilde Lyd, idet det ikke kan nægtes, at dette Lovforslag, som jeg ogsaa tidligere bemærkede, ganske er baseret paa at behage en enkelt Stand, nemlig Bondestanden. Det er Bondestanden, som er misfornøjet med Motorkørslen, og det er den, der skal imødekomes ved dette Lovforslag. Dette har forbavset mig noget, fordi jeg troede, at den nuværende Regering just i den Slags mindre heldige Ting vilde stille sig rent og klart paa den anden Side end den, hvorpaa den forrige Regering stod. Jeg tilstaar, at naar jeg tænker nogle Aar tilbage, eller blot et Par Maaneder, stod det for mig som noget af det farligste og noget af det, der voldte mest Ængstelse, om det skulde indtræffe, at vi fik en radikal Regering. Jeg er ikke bleven mere radikal nu, men vi erkende allesammen, at den nuværende Regering paa en ganske enkelt Undtagelse nær bestaar af Medlemmer, som i ganske anderledes Grad end de forrige Regeringers Medlemmer ere dygtige og dannede Folk og Mænd, som ganske sikkert kunne administrere deres store Embeder langt, langt bedre, end Tilfældet har været med Medlemmerne af de andre Ministerier, vi